

“मीठे बच्चे- यादद्वारा विकर्म विनाश हुन्छ, साक्षात्कारद्वारा (ट्रान्सद्वारा) होइन । साक्षात्कार त पाई पैसाको खेल हो, यसैले ट्रान्समा जाने इच्छा नराख ।”

प्रश्न:- मायाका भिन्न-भिन्न रूपहरूबाट बच्नका लागि बाबा सबै बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ एउटा सावधानी गराउनुहुन्छ ?

उत्तर:- मीठा प्यारा बच्चाहरू, साक्षात्कारको आशा नराख । ज्ञान योगमा साक्षात्कारको कुनै सम्बन्ध छैन । मुख्य हो पढाइ । कोही ट्रान्समा (ध्यानमा) गएर भन्छन् ममा मम्मा आउनुभयो, बाबा आउनुभयो । यो सबै सूक्ष्म मायाको संकल्प हो, यसबाट धेरै सावधान रहनु पर्छ । मायाले कति बच्चाहरूमा प्रवेश गरेर उल्टो कार्य गराइदिन्छ, त्यसैले ट्रान्सको आशा राख्नु हुँदैन ।

ओम् शान्ति । मीठा प्यारा रूहानी बच्चाहरूले यो त बुझेका छौं एकातर्फ छ भक्ति, अर्कोतर्फ छ ज्ञान । भक्ति त अथाह छ र सिकाउनेवाला अनेक छन् । शास्त्रले पनि सिकाउँछ, मनुष्यले पनि सिकाउँछन् । यहाँ न कुनै शास्त्र छ, न मनुष्य छन् । यहाँ सिकाउनेवाला एकै रूहानी बाबा हुनुहुन्छ, जसले आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । आत्माले नै धारणा गर्दछ । परमपिता परमात्मामा यो सारा ज्ञान छ, ८४ को चक्रको उहाँमा ज्ञान छ, यसैले उहाँलाई पनि स्वदर्शन चक्रधारी भन्न सकिन्छ । हामी बच्चाहरूलाई पनि त्यस्तै स्वदर्शन चक्रधारी बनाइरहनुभएको छ । बाबा पनि ब्रह्माको तनमा हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँलाई ब्राह्मण पनि भन्न सकिन्छ । हामी पनि उहाँका बच्चा ब्राह्मण नै देवता बन्छौं । अहिले बाबा बसेर यादको यात्रा सिकाउनुहुन्छ, यसमा हठयोग आदिको कुनै कुरा छैन । उनीहरू हठयोगद्वारा ट्रान्स आदिमा जान्छन् । यो कुनै ठूलो कुरा होइन । ट्रान्सको बढाइ केही पनि होइन । ट्रान्स त एक पाई पैसाको खेल हो । म ट्रान्समा जान्छु भनेर तिमीले कहिल्यै कसैलाई भन्नु छैन किनकि आजभोलि बेलायत आदिमा जहाँतहीं धेरै भन्दा धेरै ट्रान्समा जान्छन् । ट्रान्समा जानाले न उनीहरूलाई कुनै फाइदा हुन्छ, न तिमीहरूलाई कुनै फाइदा छ । बाबाले समझ दिनुभएको छ । ट्रान्समा न यादको यात्रा हुन्छ, न ज्ञान हुन्छ । साक्षात्कार अथवा ट्रान्सवालाले कहिल्यै कुनै ज्ञान सुन्दैन, न कुनै पाप भस्म हुन्छ । ट्रान्सको महत्त्व केही छैन । बच्चाहरूले योग लगाउँछन्, त्यसलाई कुनै साक्षात्कार भनिदैन । यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ । ट्रान्समा विकर्म विनाश हुँदैन । बाबा सावधान गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ट्रान्सको सोख नराख ।

तिमीहरू जान्दछौ- यी संन्यासी आदिलाई तब ज्ञान मिल्छ जब विनाशको समय हुन्छ । दिन त तिमीहरू यस्ता निमन्त्रणाहरू दिइराख तर यो ज्ञान उनीहरूको कलशमा छिटै आउँदैन । जब विनाश सामुन्ने देखेछन् तब आउनेछन् । सम्झन्छन् अब त मृत्यु आयो कि आयो । जब नजिक देखेछन् तब मान्नेछन् । उनीहरूको पार्ट नै अन्त्यमा छ । तिमीहरू भन्दछौ अब विनाश आयो कि आयो, मृत्यु आउनु छ, उनीहरू सम्झन्छन् यी सबै यिनीहरूका गफ हुन् ।

तिमीहरूको वृक्ष विस्तारै-विस्तारै बढ्छ । संन्यासीहरूलाई केवल भन्नु छ- बाबालाई याद गर्नुहोस् । यो पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ- तिमीहरूले आँखा बन्द गर्नु हुँदैन । आँखा बन्द भए भने बाबालाई कसरी देख्छौ ? हामी आत्मा हौं, परमपिता परमात्माको सामुन्ने बसेका छौं । उहाँ देखिनुहुन्न, तर यो ज्ञान बुद्धिमा छ । तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- परमपिता परमात्माले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ, यस शरीरको आधार लिएर । साक्षात्कार आदिको कुनै कुरा छैन । साक्षात्कार हुनु कुनै ठूलो कुरा होइन । यो भोग आदि सबै ड्रामामा निश्चित छ । सेवाधारी बनेर भोग लगाएर आउँछन् । जसरी सेवकहरूले ठूला मानिसलाई खुवाउँछन् । तिमी पनि सेवक भएर, देवताहरूलाई भोग लगाउन जान्छौ । उनीहरू हुन् फरिस्ता । वहाँ मम्मा-बाबालाई देख्छौ । ती सम्पूर्ण मूर्ति पनि लक्ष्य (एम अब्जेक्ट) हुन् । उनीहरूलाई यस्ता फरिस्ता कसले बनायो ? बाँकी साक्षात्कारमा जानु त कुनै ठूलो कुरा होइन । जसरी यहाँ शिवबाबा तिमीहरूलाई पढाउनुहुन्छ, त्यसरी नै वहाँ पनि शिवबाबा उनीहरूद्वारा केही सम्झाउनुहुन्छ । सूक्ष्म वतनमा के हुन्छ, केवल यो जान्नुपर्छ । बाँकी ट्रान्स आदिलाई केही पनि महत्त्व दिनु छैन । कसैलाई ट्रान्स देखाउनु, यो पनि बचपन हो । बाबा सबैलाई सावधान गर्नुहुन्छ, ट्रान्समा नजाऊ, यसमा पनि कति पटक माया प्रवेश हुन्छ । यो पढाइ हो, कल्प-कल्प बाबा आएर तिमीहरूलाई पढाउनुहुन्छ । अहिले हो

संगमयुग । तिमीलाई परिवर्तन (ट्रान्सफर) हुनु छ । ड्रामाको प्लान अनुसार तिमी अभिनय गरिरहेका छौ, पार्टको महिमा छ । बाबा आएर पढाउनुहुन्छ ड्रामा अनुसार । तिमीलाई बाबासँग एक पटक पढेर मनुष्यबाट देवता जरूर बन्नु छ । यसमा बच्चाहरूलाई खुशी हुन्छ । हामीले बाबालाई पनि र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यलाई पनि जान्यौं । बाबाको शिक्षा पाएर धेरै हर्षित हुनुपर्छ । तिमी पढ्छौ नै नयाँ दुनियाँको लागि । वहाँ हुन्छ नै देवताहरूको राज्य त्यसैले अवश्य पुरुषोत्तम संगमयुगमा पढ्नुपर्छ । तिमी यस दुःखबाट छुटेर सुखमा जान्छौ । यहाँ तमोप्रधान हुने भएकाले तिमी बिमारी आदि हुन्छौ । यी सबै रोगहरू मेटिएर जानेछन् । मुख्य हो नै पढाइ, यसको ट्रान्स आदिसँग सम्बन्ध छैन । यो ठूलो कुरा होइन । धेरै ठाउँमा यत्तिकै ध्यानमा जान्छन् अनि भन्छन् मम्मा आउनुभयो बाबा आउनुभयो । बाबा भन्नुहुन्छ— यो केही पनि होइन । बाबा त एउटै कुरा सम्झाउनुहुन्छ— तिमीहरू जो आधा कल्प देह-अभिमानी बनेका छौ, अब देही-अभिमानी बनेर बाबालाई याद गर तब विकर्म विनाश हुनेछ, यसलाई यादको यात्रा भनिन्छ । योग भन्दा यात्रा सिद्ध हुँदैन । तिमी आत्माहरूले यहाँबाट जानु छ, तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । तिमीहरू अहिले यात्रा गरिरहेका छौ । उनीहरूको जुन योग छ, त्यसमा यात्राको कुरा छैन । हठयोग त धेरै छन् । ती हुन् हठयोग, यहाँ छ बाबालाई याद गर्नु । बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्झ । यसरी अरू कसैले कहिल्यै सम्झाउँदैन । यो त हो पढाइ । बाबाको बच्चा बन्यौ फेरि बाबाको पढ्नु र पढाउनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी म्युजियम खोल, तिमीहरूको पासमा आफैं आउनेछन् । बोलाउने मेहनत नै हुँदैन । भन्नेछन् यो ज्ञान त बडो राम्रो छ, कहिल्यै सुनेका थिएनौं । यसमा त चरित्र सुध्निन्छ । मुख्य हो नै पवित्रता, जसमा नै हंगामा आदि हुन्छ । धेरै फेल पनि हुन्छन् । तिमीहरूको अवस्था यस्तो हुन्छ जो यस दुनियाँमा नै भएर पनि उनीहरूलाई देख्दैनौ । खाँदा-पिउँदा पनि तिमीहरूको बुद्धि उहाँतर्फ होस् । जब पिताले नयाँ भवन बनाउँछन् भने सबैको बुद्धि नयाँ भवनतर्फ जान्छ नि । अहिले नयाँ दुनियाँ बनिरहेको छ । बेहदका बाबाले बेहदको घर बनाइरहनुभएको छ । तिमी जान्दछौ— हामी स्वर्गवासी बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं । अब चक्र पूरा भयो । अब हामीलाई घर र स्वर्गमा जानु छ त्यसका लागि पावन पनि अवश्य बन्नुपर्छ । यादको यात्राबाट पावन बन्नु छ । यादमा नै विघ्न पर्छन्, यसमा नै तिमीहरूको लडाईं छ । पढाइमा लडाईंको कुरा हुँदैन । पढाइ त बिलकुल साधारण छ । ८४को चक्रको ज्ञान त धेरै सहज छ । बाँकी आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर, यसमा छ मेहनत । बाबा भन्नुहुन्छ— यादको यात्रालाई नभुल । कमसे कम ८ घण्टा त अवश्य याद गर । शरीर निर्वाहको लागि कर्म पनि गर्नु छ । निदाउनु पनि पर्छ । सहज मार्ग हो नि । यदि निनिदाउने हो भने त हठयोग भयो । हठयोगी त धेरै छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— त्यसतर्फ केही पनि नहेर, त्यसबाट केही फाइदा छैन । कति हठयोग आदि सिकाउँछन् । यी सबै हुन् मनुष्य मत । तिमी आत्माहरू हो, आत्माले नै शरीर लिएर पार्ट बजाउँछ, डाक्टर आदि बन्छन् । तर मनुष्य देह-अभिमानी बनेका छन्, म फलानो हुँ... ।

अहिले तिमीहरूको बुद्धिमा छ, हामी आत्मा हौं । बाबा पनि आत्मा हुनुहुन्छ । अहिले तिमी आत्माहरूलाई परमपिताले पढाउनुहुन्छ, यसैले गायन पनि छ— *आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल...* कल्प-कल्प मिल्छन् । बाँकी जति पनि सारा दुनियाँ छ, उनीहरू सबै देह-अभिमानमा आएर देह नै सम्झिएर पढिरहन्छन् पढाउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म आत्माहरूलाई पढाउँछु । न्यायाधीश, वकिल आदि पनि आत्मा नै बन्छ । तिमी आत्मा सतोप्रधान पवित्र थियौ फेरि तिमीहरू कर्म गर्दा गर्दा सबै पतित बनेका छौ तब पुकाछौं— बाबा आएर हामीलाई पावन आत्मा बनाउनुहोस् । बाबा त हुनुहुन्छ नै पावन । यो कुरा जब सुनिन्छ तब धारणा हुनेछ । तिमी बच्चाहरूलाई धारणा भएपछि देवता बन्नेछौ । अरू कसैको बुद्धिमा बस्दैन किनकि यो हो नयाँ कुरा । यो हो ज्ञान । त्यो हो भक्ति । तिमी पनि भक्ति गर्दा-गर्दै देह-अभिमानी बन्दछौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, आत्म-अभिमानी बन । हामी आत्माहरूलाई बाबा यस शरीरद्वारा पढाउनुहुन्छ । घरी-घरी याद राख यो एकै समय हो जब आत्माहरूको बाबा परमपिताले पढाउनुहुन्छ । यस संगमयुग सिवाय सारा ड्रामामा कहिल्यै पार्ट नै छैन यसैले बाबा फेरि पनि भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू आफूलाई आत्मा निश्चय गर, बाबालाई याद गर । यो

बडो उँच यात्रा हो- चढे भने वैकुण्ठ रस चाख्नेछन् । विकारमा गिरे भने एकदम चकनाचुर हुन्छन् । फेरि पनि स्वर्गमा त आउँछन्, तर धेरै कम पद हुनेछ । यो राजाई स्थापना भइरहेको छ । यसमा कम पदवाला पनि चाहिन्छ, सबै कहाँ ज्ञानमा चल्छन् र ! त्यसो त बाबालाई धेरै बच्चाहरूसँग मिल्नुपर्छ । यदि मिल्यौ भने पनि थोरै समयका लागि । तिमी माताहरूको धेरै महिमा छ, वन्दे मातरम् पनि गायन गरिएको छ । जगत् अम्बाको कति ठूलो मेला लाग्छ किनकि धेरै सेवा गरेकी छिन् । जसले धेरै सेवा गर्छन् उनीहरू ठूला राजा बन्छन् । देलवाडा मन्दिरमा तिमीहरूको नै यादगार छ । तिमी बच्चीहरूले त धेरै समय निकाल्नुपर्छ । तिमीहरूले भोजन आदि बनाउँदा धेरै शुद्ध भोजन यादमा बसेर बनाउनुपर्छ, जुन जसलाई खुवाए पनि उसको हृदय शुद्ध बनेस् । यस्ता धेरै कम छन्, जसलाई यस्तो भोजन मिल्दछ । आफूसँग सोध- हामी शिवबाबाको यादमा रहेर भोजन बनाउँछौं, जुन खानाले उनीहरूको हृदय पगिलयोस् । घरी-घरी याद भुलिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- भुल्नु पनि ड्रामामा निश्चित छ किनकि तिमी १६ कला त अहिले बनेका छैनौ । सम्पूर्ण बन्नु अवश्य छ । पूर्णिमाको चन्द्रमामा कति तेज हुन्छ, फेरि कम हुँदा-हुँदै रेखामात्र रहन्छ । घोर अँध्यारो हुन्छ फेरि सम्पूर्ण उज्यालो । यी विकार आदिलाई छोडेर बाबालाई याद गर्दै रह्यौ भने तिमीहरूको आत्मा सम्पूर्ण बन्नेछ । तिमीहरू चाहन्छौ महाराजा बनौं, तर सबै त बन्न सक्दैनन् । पुरुषार्थ सबैले गर्नु छ । कोही त केही पुरुषार्थ गर्दैनन्, यसैले महारथी, घोडसवार, प्यादे भनिन्छ । महारथी थोरै हुन्छन् । प्रजा वा लस्कर जति हुन्छन्, त्यति कमान्डरहरू वा मेजरहरू हुँदैनन् । तिमीहरूमा पनि कमान्डर, मेजर, क्याप्टेन छन् । पैदल सेना पनि छन् । तिमीहरूको पनि यो रूहानी सेना हो नि । सारा आधार छ यादको यात्रामा । त्यसैबाट बल मिल्छ । तिमीहरू हौ गुप्त योद्धा । बाबालाई याद गर्नाले विकर्मको जो किचडा छ त्यो भस्म हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- घर धन्धा गर्दा पनि बाबालाई याद गर । तिमीहरू जन्म-जन्मान्तरको आशिक हौ, माशुक एक हुनुहुन्छ । अब उहाँ माशुक मिल्नुभएको छ त्यसैले उहाँलाई याद गर्नु छ । पहिले पनि याद त गर्थ्यौ तर विकर्म विनाश कहाँ हुन्थ्यो र ? बाबाले बताउनुहुन्छ, तिमीहरूले यहाँ तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । आत्मालाई नै बन्नु छ । आत्माले नै मेहनत गरिरहेको छ । यसै जन्ममा तिमीहरूले जन्म-जन्मान्तरको मैलालाई उतार्नु छ । यो हो मृत्युलोकको अन्तिम जन्म फेरि जानु छ अमरलोक । आत्मा पावन नबनिकन त जान सक्दैन । हिसाब-किताब चुक्ता भएर जानु छ । फेरि यदि सजाय खानुपन्यो भने कम पद पाउने छौ । जसले सजाय खाँदैनन् उनीहरूलाई मात्रै मालाको ८ दाना भनिन्छ । ९ रत्नहरूको नै औंठी बन्छ । यस्तो बन्नु छ भने बाबालाई याद गर्ने धेरै मेहनत गर्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) संगमयुगमा स्वयम्लाई परिवर्तन गर्नु छ । पढाइ र पवित्रताको धारणाद्वारा आफ्नो चरित्र सुधार्नु छ, साक्षात्कार आदिको सोख राख्नु हुँदैन ।
- २) शरीर निर्वाहका लागि कर्म पनि गर्नु छ, आराम पनि गर्नु छ, हठयोग होइन, तर यादको यात्रालाई कहिल्यै भुल्नु हुँदैन । योगयुक्त भएर यस्तो शुद्ध भोजन बनाऊ र खुवाऊ जसद्वारा खानेवालाको हृदय शुद्ध होस् ।

वरदान:- महसुसताको शक्तिद्वारा मीठो अनुभव गर्नेवाला सदा शक्तिशाली आत्मा भव

यो महसुसताको शक्तिले धेरै मीठो अनुभव गराउँछ- कहिले आफूलाई बाबाको आँखाको नानी (नूर रत्न) आत्मा अर्थात् नयनमा समाहित भएको श्रेष्ठ बिन्दु महसुस गर, कहिले ललाटमा चम्किनेवाला मस्तकमणि, कहिले आफूलाई ब्रह्मा बाबाको सहयोगी दायाँ भुजा, ब्रह्माको भुजा महसुस गर, कहिले अव्यक्त फरिस्ता स्वरूप महसुस गर, यस महसुसताको शक्तिलाई बढाउँदै गयौ भने शक्तिशाली बन्नेछौ । फेरि सानो दाग पनि स्पष्ट देखिनेछ र त्यसलाई परिवर्तन गर्न सक्नेछौ ।

स्लोगन:- सबैको दिलको आशीर्वाद लिइरह्यौ भने तिम्रो पुरुषार्थ सहज हुनेछ ।